

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B. a. s., N. S., H.**, proti žalovanému v 1. rade **Slovenská republika – M. H. S., M., B.**, zastúpeného advokátom JUDr. M. K., G., B. a žalovanému v 2. rade **F. N. M. S., D., B.**, zastúpeného advokátom JUDr., M. K. K. & Co , spoločenstvo advokátov s. r o. G., B., s vedľajším účastníkom: **T., a. s. Š., B.**, zastúpeného advokátkou JUDr. I. G., H., D. S., o **určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Krajskom v Bratislave pod sp. zn. 1Cb 16/2003 o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 60bo 4/2009-296 z 29. januára 2009 v spojení s opravným uznesením z 26. februára 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1 Cb 16/2003-216 zo dňa 27. 11. 2008 zastavil konanie. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení sa konštatuje, že žalobca žalobou zo dňa 17. 02. 2003 sa domáhal určenia, že právny úkon, ktorým žalovaný v 1. rade previedol na žalovaného v 2. rade 98 kmeňových akcií na meno T. a. s. B. v listinnej podobe, každá v menovitej hodnote 1 000 000,- Sk, je neplatný. Podaním zo dňa 18. 11. 2008 žalobca oznámil súdu, že na podanej žalobe netrvá. Prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 O. s. p. konanie

zastavil . O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. c) O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Proti uzneseniu podali žalovaní v 1. a v 2. rade odvolanie v časti výroku o trovách konania.

Odvolací súd uznesením č. k. 60bo 4/2009-269 zo dňa z 29. januára 2009 zmenil uznesenie prvostupňového súdu v časti výroku o náhrade trov konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému v 2. rade na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 96,39 eur a 22,50 eur ako náhradu trov odvolacieho konania.

Keďže zastavenie konania zaviniť žalobca, žalobcovi vznikla povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré žalovaný v 2. rade účelne vynaložil na bránenie práva podľa § 146 ods.2 prvej vety O. s. p. Výšku základnej tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a vychádzal z 1/13 výpočtového základu za jeden úkon právnej pomoci (1 046,-Sk a paušálna náhrada výdavkov v sume 136,-Sk), vzhľadom na predmet sporu o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je podľa § 80 písm. c/ O. s. p. a predmet sporu nemožno vyjadriť v peniazoch.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu na podnet žalovaného v 2. rade podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky a navrhol uvedené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Je toho názoru, že rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri určení výšky tarifnej odmeny bol porušený zákon, nakoľko súd nesprávne právne posúdil výšku tohto nároku a to tak vo vzťahu k prvostupňovému konaniu ako aj vo vzťahu k odvolaciemu konaniu.

Z predmetu konania v danej veci je zrejmé, že v konaní súd riešil určenie neplatnosti prevodu 98 ks kmeňových akcií, každá v menovitej hodnote 1. mil. Sk, teda neplatnosť úkonu, ktorého predmet je jednoznačne oceníteľný v peniazoch. Takýto predmet konania je možné pri rozhodovaní o náhrade za úkony právnej služby v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vyhodnotiť ako oceníteľný v peniazoch, tak ako to bolo aj účastníkom konania v súlade s platnými právnymi predpismi uplatnené. V danom prípade odvolací súd

nesprávne aplikoval ustanovenie vyhlášky č. 655/2004 Z. z. t. j. § 11 ods. 1. K predmetu ďalej poznamenáva, že v napadnutom rozhodnutí sú na viac aj mnohé iné chyby, kde napríklad na str. 4 paušálna náhrada výdavkov v sume 178,- Sk má správne byť 190,- Sk. Obdobne citácia § 10 ods. 1 vyhlášky v tomto odseku je chybná, nakoľko súd podľa tohto ustanovenia vôbec nepostupoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti za podmienok uvedených v § 243 ods.1 v spojení s § 243 ods.1 písm. c) O. s. p. bolo podané dovolanie a navrhuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2009 č. k. 60bo 4/2009-296 v spojení s opravným uznesením zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu zaslal písomné vyjadrenie žalobca a uviedol, že mu nebolo doručené uznesenie odvolacieho súdu, ale len mimoriadne dovolanie, a nevie k nemu sa vyjadriť resp. zaujať stanovisko, a preto nie sú splnené ani podmienky pre podanie mimoriadneho dovolania.

Žalovaný v 1. rade v plnom rozsahu súhlasí a stotožňuje sa s dôvodmi mimoriadneho dovolania a právnymi argumentmi generálneho prokurátora.

Žalovaný v 2. rade súhlasil s mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora, ktoré bolo podané na jeho podnet, a pridrižiava sa svojej právnej argumentácie v podnete na podanie mimoriadneho dovolania zo dňa 01. 07. 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 4 O. s. p.) po preskúmaní veci dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné kritéria pre prípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku podaného generálnym prokurátorom Slovenskej republiky.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f) a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 243f ods. 1 O. s. p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O. s. p. a, ak sú tu dané dovolacie dôvody uvedené pod písm. a/ až c/.

Generálny prokurátor podal mimoriadne dovolanie voči uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho č. k. 6 Obo 4/ 2009 zo dňa 29.1.2009, v znení opravného uznesenia zo dňa 26.2. 2009, ktoré však nebolo doručené účastníkom konania v zmysle § 168 ods. 2 O. s. p. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O. s. p.).

Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo advokátovi nemožno obmedziť (§25 ods.1 O. s. p.). Žalobca – akciová spoločnosť B. so sídlom H. udelil plnomocenstvo advokátovi na zastupovanie v predmetnom konaní podľa § 25 ods. 1 O. s. p. Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručujú sa všetky písomnosti len tomuto zástupcovi (§ 49 ods. 1 O. s. p.) t. j. aj súdne rozhodnutie. Doručovanie uznesenia iba účastníkovi konania v spornom prípade právnickej osobe čl. 271 (pričom súdu bola poštovým úradom vrátená súdna zásielka s poznámkou „adresát neznámy“), hoci mal v rozhodnom období zvoleného advokáta je neúčinné. Právny zástupca žalobcu písomným podaním zo dňa 06. 04. 2009, doručeným Krajskému súdu dňa 09. 04. 2009 (čl. 286), oznámil, že mu nebolo doručené uznesenie odvolacieho súdu, ktoré bolo napadnuté mimoriadnym dovolaním. V takomto prípade sa rozhodnutie nestalo v zmysle § 159 ods. 1 O. s. p. právoplatným. Predpokladom formálnej stránky právoplatnosti súdneho rozhodnutia je riadne doručenie rozhodnutia všetkým účastníkom, prípadne ich zástupcom. Až právoplatným rozhodnutím sa konanie končí a v prípade, že odvolanie nie je proti tomuto rozhodnutiu prípustné, právoplatnosť rozhodnutie nadobúda momentom doručenia poslednému účastníkovi resp. jeho právnenému zástupcovi. Len právoplatné rozhodnutie možno výnimočne napadnúť mimoriadnym opravným prostriedkom.

Keďže napadnuté uznesenie nebolo riadne doručené žalobcovi v zmysle cit. ustanovení, v dôsledku toho nenadobudlo právoplatnosť a teda nie je splnená zákonná podmienka pre prípustnosť podania mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom v zmysle § 243e ods.1 a nasl. O. s. p.

V konaní o mimoriadnom dovolaní platia primerane ustanovenia o konaní na dovolacom súde (§ 242 až § 243d), ak tento zákon nestanovuje niečo iné (§ 243i ods.2 O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací mimoriadne dovolanie ako neprípustné podľa § 218 ods.1 v spojení s § 243b ods.4, 5 O. s. p. odmietol.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2011

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.